

Kort sammanfattning om innehållet och resultatet i *Märkbara småföretag* respektive *Konkurrensskada*

I princip sedan nu gällande konkurrenslag trädde i kraft (1/7 1993) har det förts en diskussion om i vilken utsträckning som samverkan mellan mindre företag verkligen omfattas av konkurrenslagets förbud mot samverkan. I flera fall har starka samarbetsorganisationer fört fram krav på att samverkan – för den händelse den skulle strida mot konkurrenslagen – skall ges ett mer permanent undantag från lagens tillämpningsområde. Statsmakterna har även till viss del gått kraven tillmötes genom dels utfärdandet av särskilda regler gällande för samverkan inom jord- och skogsbrukssektorn, dels genom utfärdandet av det sk. kedjegruppundantaget. Medan undantaget för samverkan inom jord- och skogsbrukssektorn getts formen av ett legalundantag, dvs. konkurrenslagen gäller över huvud taget inte viss typ av samverkan inom denna sektor, innebär gruppundantaget för kedjor att konkurrenslagen i princip är tillämplig på dylik samverkan, dock att viss samverkan getts ett undantag.

I boken *Märkbara småföretag och konkurrens – fyra uppsatser om små företags samverkansmöjligheter enligt svensk och europeisk konkurrensrätt* har jag samlat fyra uppsatser som i varierande utsträckning behandlar just små företags samverkansmöjligheter.

Den första uppsatsen, Kravet på märkbarhet inom konkurrensrätten, behandlar frågan vad som egentligen skall anses vara konkurrensbegränsande och därmed förbjudet enligt 6 § konkurrenslagen. Den andra uppsatsen, Kooperativs rättsliga ställning inom EG:s konkurrensrätt, behandlar frågan om och i sådant fall på vilket sätt som den kooperativa företagsformen särbehandlas inom ramen för EG:s konkurrensrätt. Uppsatsen EG-rättens inverkan på den svenska konkurrenslagets tillämplighet inom jordbruksområdet, behandlar tolkningen av rådets förordning 26/62 samt i viss mindre utsträckning motsvarande regler i den svenska konkurrenslagen. I uppsatsen diskuteras bl.a. tolkningen av ett visst stadgande av rådets förordning 26/62 och huruvida stadgandet skall anses utgöra ett självständigt undantag från EG:s konkurrensregler. Den sista uppsatsen, Gruppundantaget för kedjor i detaljhandeln, behandlar det svenska gruppundantaget för kedjor i detaljhandeln och syftar till att belysa dels, gruppundantagets förenlighet med konkurrenslagen i övrigt dels dess förenlighet med EG-rätten.

Samlat ger de fyra uppsatserna en ögonblicksbild av på vilket konkurrensreglerna griper in i små företags möjligheter till samverkan. Boken svarar härmed mot projektbeskrivningens delsyfte; att analysera vilka typer av regleringar som kan verka styrande på mindre och medelstora företags val av samarbetsform, samt att analysera skillnaderna i konkurrensrättslig bedömning mellan de olika samverkansformerna.

I boken *Konkurrensskada* analyseras på vilket sätt och i vilken utsträckning som överträdelser av EG:s konkurrensregler och svenska konkurrenslagen är skadeståndssanktionerade. Analysen sker utifrån utgångspunkten att tolkningen av reglerna skall bidra till en effektiv tillämpning av konkurrensreglerna. Efter en inledande genomgång av den rättsliga grunden för ett skadeståndsansvar vid överträdelser av konkurrensreglerna, diskuteras mer ingående förutsättningarna för ansvaret som sådant. I ett särskilt avsnitt behandlas skilda former av konkurrensbegränsningar och vilka skador som dessa ger upphov till, samt huruvida de är ersättningsgilla.

Bokens primära infallsvinkel är inte direkt kopplad till små företags villkor, men det är helt klart att möjligheterna till skadestånd är av särskild betydelse för just små företag. Medan större företag många gånger har resurser att kringgå skilda former av konkurrensbegränsningar, eller i vart fall mildra effekterna av dem, kan små företags enda möjliga rättsmedel vara just en rätt till skadestånd. Boken belyser därför även den på vilka sätt som konkurrensreglerna påverkar små företags möjligheter att konkurrera.